

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 648/2023-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného AK VAVRINČÍK s. r. o., Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, proti postupu Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. BN-3T/65/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na pojednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v trestnom konaní s tým, že súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a jemu bude priznané finančné zadost'učinenie 2 500 eur.

2. Sťažovateľovi bolo v máji 2019 vznesené obvinenie z prečinu krádeže a následne na neho bola na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom podaná obžaloba. Vo veci sa konalo hlavné pojednávanie v auguste 2020. Potom však tento okresný súd predložil vec sťažovateľa nadriadenému súdu, ktorý uznesením z novembra 2022 vec sťažovateľa prikázal Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou, z ktorého výkon súdництва prešiel na Okresný súd Prievidza. Vo veci doteraz nebolo rozhodnuté.

3. Sťažovateľ zvyrazňuje, že nijak neprispel k predĺženiu konania, jeho vec nie je náročná a okresný súd po prikázaní veci nenariadil hlavné pojednávanie. Zdôrazňuje, že rozhodnutie o jeho trestnom obvinení má osobitný význam. Napokon udáva, že nepodal sťažnosť predsedovi súdu podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ani sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, keďže nejde o účinné prostriedky nápravy.

II.

4. Nemožno súhlasiť so sťažovateľom v tom, že sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku nie je podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) účinným prostriedkom nápravy porušenia jeho ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prietahom v príprave prejednaní veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prietahom vo vyhotovovaní rozhodnutia, ktorákolvek zo strán môže podať sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Podľa § 55 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti pre nečinnosť musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci a ak zo strany súdu nedošlo k prietahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne, no ak je sťažnosť opodstatnená, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6. Tento prvok dáva ktorejkoľvek strane trestného konania právo na to, aby nadriadený súd určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Preto ide o účinný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa sťažovateľ môže účinne domáhať ochrany svojich práv (II. ÚS 31/09, II. ÚS 531/2017, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, III. ÚS 263/2021). Takmer zhodná právna úprava je obsiahnutá v § 91 rakúskeho zákona o organizácii súdov – *Gerichtsorganisationsgesetz* s titulom návrh na stanovenie lehoty a Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 30. januára 2001 vo veci Holzinger proti Rakúsku dospel k záveru, že návrh na stanovenie lehoty na vykonanie úkonu podľa tohto zákona je vnútroštátnym prostriedkom nápravy, ktorého nevyčerpanie zakladá neprijateľnosť sťažnosti podľa čl. 35 ods. 1 dohovoru.

7. Sťažovateľ porušenie ústavných práv vyvodzuje z toho, že v jeho trestnej veci nebolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom možno rozhodnúť o proti nemu podanej obžalobe. Nápravu tohto stavu mohol dosiahnuť návrhom podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý však nepodal. Tým nevyčerpal právny prostriedok, ktorý mu na ochranu jeho ústavných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru priznáva zákon. Preto je jeho ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

8. Na okraj treba uviesť, že sťažovateľ v rozpore s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o nečinnosti okresného súdu, a preto jeho ústavná sťažnosť nemá zákonom ustanovené náležitosti, čo zakladá dôvod jej odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu